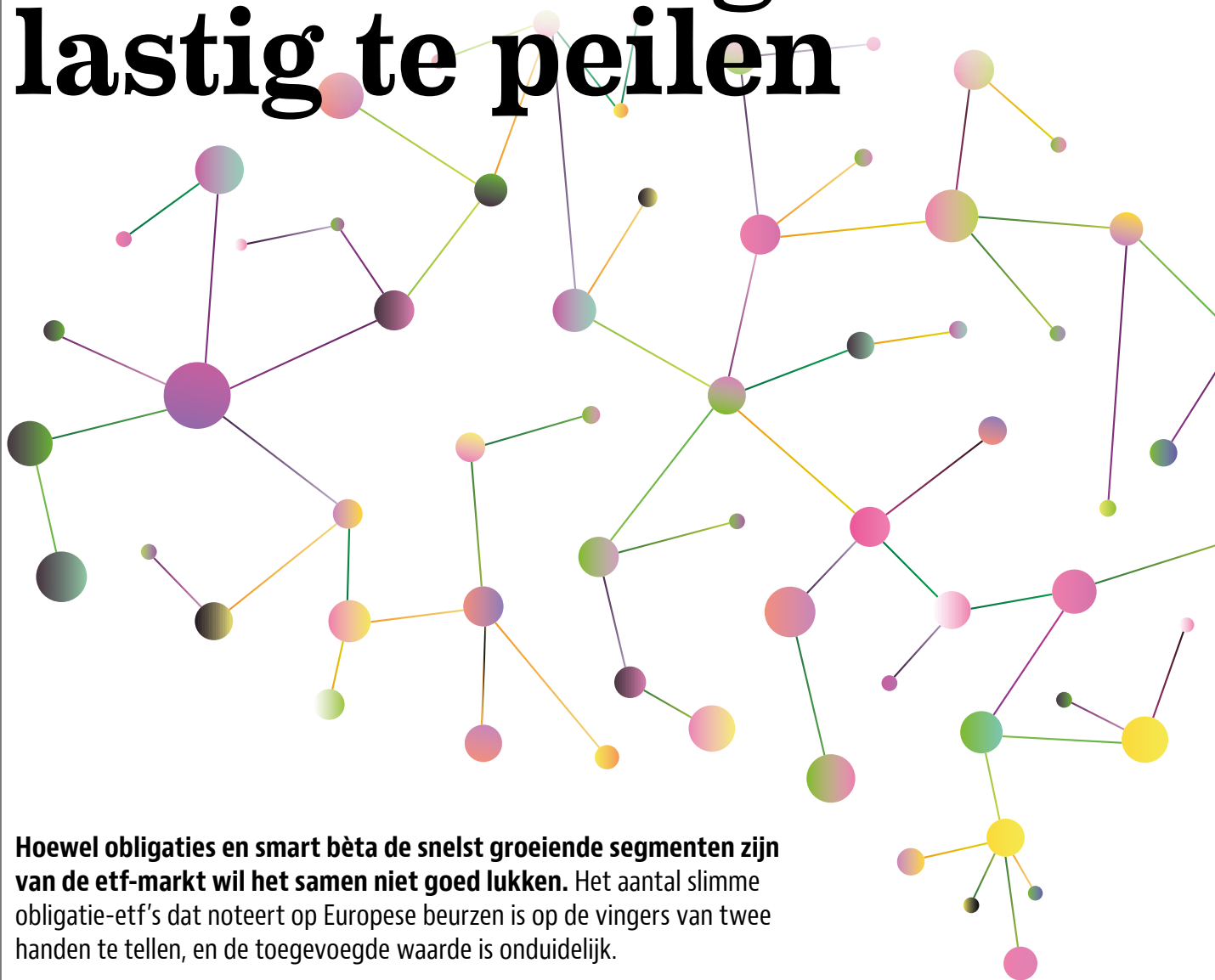

Slimme obligatie-etf lastig te peilen

Hoewel obligaties en smart bèta de snelst groeiende segmenten zijn van de etf-markt wil het samen niet goed lukken. Het aantal slimme obligatie-etf's dat noteert op Europese beurzen is op de vingers van twee handen te tellen, en de toegevoegde waarde is onduidelijk.

Met de komst van de eerste obligatie-etf 16 jaar geleden is de vastrentende markt opengebroken voor particuliere beleggers. De obligatie-indices waaraan deze trackers zijn opgehangen, laten vaak disbalans zien tussen het rente- en kredietrisico, de drijvende krachten achter obligatierendementen. Bij de Bloomberg Barclays Aggregate U.S. Bond Index, met 6.500 obligaties met een waarde van 50.000 miljard dollar een brede afspiegeling van de Amerikaanse obligatiemarkt,

EEN NADEEL VAN TRADITIONELE VASTRENTENDE INDICES IS DAT ZIJ, NET ALS AANDELEN-INDICES, WORDEN SAMENGESTELD OP BASIS VAN MARKT-KAPITALISATIE

bestaat dat voor ongeveer 90 procent uit renterisico en 10 procent uit kredietrisico. Een ander nadeel is dat traditionele vastrentende indices net als aandelenindices worden samengesteld op basis van marktkapitalisatie: hoe hoger dus de schuld des te zwaarder een overheid of bedrijf meeweegt.

SCHEVE VERHOUDING

De eerste generatie smart bèta obligatie-etf's heeft geprobeerd om de scheve verhouding tussen risico en rendement te verbeteren door bij landen de hoogte van de

staatsschuld te wegen ten opzichte van het bruto binnenlands product of gebruik te maken van een fundamenteel gewogen index. Daardoor krijgen landen en bedrijven die geplaagd worden door schulden eerder een onderweging. Een slimme Europese staatsobligatie-index heeft eerder een overmatige blootstelling aan Duitsland, Nederland en Oostenrijk dan aan Spanje en Italië.

Een nieuwe generatie slimme obligatie-etf's poogt risico's nog beter met elkaar in balans te brengen door meerdere variabelen